

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5

Fylke: Rogaland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Sakudal

Emne: Vanubæring

Bygdelag: Bakkabygda

Oppskr. av: Tobias Sel

Gard: Sel

(adresse): Haugen i Dalane

G.nr. 40 Br.nr. 1

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *Bæck egne erfaringar*B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):
og spørsmål til herredets folk.

SVAR

Spørsmål 1

Ja både jeg og andre har båret vann med vassak med to bøtter. Vi har kallt det åk. Der bruktes og bruktes et åk som er utvirket midtpå så det hviler på begge skuldrene med en åpning for hakan. I hver ende av åket er der et tau med enten tre eller jernkroker. Disse kroker festes eller kanskje rettere stikkes i bøtternes hank. Disse henger da rett ut i samme linje som bæren. Denne kan da holde en hånd i hver hank. De to neste spørsmål gjer ut.

Der er ikke andre navn enn åket, bånet og krokene. Det må vel sies at i de siste 50 år er trebøtter blit brukt svært lite, men under siste

2 krig, da det ble vanskligt
å få metal bøtter ~~med~~^{trebøtter} adskiltig
i bruk igjen, så her er ennu
endel i bruk.

2

Noe kar som nevnt i spørsg
mål nr 2 har ikke vært
brukt her - i hvertfall ikke
i senere tid. Så i en stor del
av spørsgsmålene i nr 2 går
ut. Har en bant vann i
åpne bøtter. Når det blåser
meget sterkt har endel
lagt en treskisse som flot
på ~~de~~ vannet for å hindre
at vinnen fikk tak i van-
net så det skvulget over.
Stang til å bare vann på
eller ved er ikke brukt

3 Det har ikke vært brukt
å sette noe vannkar på ski
på disse kantene er her for-
resten lite sno. Alle ~~de~~ hus
stands medlemmer bærer
vann når det behøves, men
har noen tjenere blir det
for det meste dem som bæ-
rer det vann som trenges.

4

De som ikke har lagt inn
springvann må bare vann

5

Kjøring av vann brukes bare
i nödstilfelle, som f.eks sist

winter under det langvarige
skarpe barfrost. da måtte de
flest kjøre ellers bare vann,
tildels langveis fra.

7

Forkoldet i bygden er at en
stor del av folket har fått
springvann innlagt. men der
er mange steder det er van-
sklig å få dette. bl.a av
den grunn at det er vanske-
lig å få vannrørene så dypt
at de ikke fryser. Disse har
en brunn så nær huset ellers
fjøset som mulig, har en
da ~~de~~ endel dyr blir det
trekvint.

I winter var det rent illa,
for da fros både spring-
vanns rør og bronner. men
heldigvis hører ikke winter
til skjeldenketerne.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.	5	Fylke:	Rogaland		
Tilleggsspørsmål nr.		Herad:		Sokndal	
Emne:	Vannbæring	Bygdelag:		Bakkebygda	
Oppskr. av:	Tobias Sel	Gard:	Sel		
(adresse):	Hauge i Dalane	G.nr.	40	Br.nr.	1

- A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.
 B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):
 Både egne erfaringer og spørsgsmål til herredets folk.

SVAR

Spørsgsmål 1. Ja både jeg og andre har båret vann med vassåk med to bøtter. Vi har kaldt det åk. Der bruktes og brukes et åk som er utholket midtpå så det hviler på begge skuldrrene med en åpning for halsen. I hver enne av åket er der et tau med enten tre eller jernkroker, disse kroker festes eller kanskje rettere stikkes i bøttene hank, disse henger da ret ut i samme linje som bæreren. denne kan da holle en hånn i hver hank. De to neste spørsgsmål går ut.

Der er ikke andre navn enn åket, bånnet og krokene. Det må vel sies at i de siste 50 år er trebøtter blitt brukt svært lite, men under siste krig, da det ble vanskelig å få metal bøtter kom trebøtter adskillig i bruk igjen, så her er ennu endel i bruk.

2. Noe kar som nevnt i spørsgsmål nr 2 har ikke vært brukt her - ihvertfall ikke i senere tid, så en stor del av spørsgsmålene i nr 2 går ut. Har en båret vann i åpne bøtter, når det blåser meget sterkt har endel lagt en treskive som fløt på vannet for å hindre at vinnen fikk tak i vannet så det skvulpet over. Stang til å bære vann på eller ved er ikke brukt.

3. Det har ikke vært brukt å sette noe vannkar på ski på disse kanter er her forresten lite snø.

4. Alle en husstands medlemmer bærer vann når det behøves, men har noen tjenere blir det for det meste dem som bærer det vann som trenges.

5. De som ikke har lagt inn springvann må bære vann.

6. Kjøring av vann brukes bare i nødstilfelle, som f. eks. siste vinter under det lanvarige skarpe barfrost, da måtte de fleste kjøre eller bære vann tildels langveis fra.

7. Forholdet i bygden er at en stor del av folket har fått springvann innlagt. Men der er mange steder det er vanskelig å få dette bl.a. av den grunn at det er vanskelig å få vannrørene så dybt at de ikke fryser. Disse har en brønn så nær huset eller fjøset som mulig har en da endel dyr blir det trelvint.

I vinter var det rent ille, for da frøs både springvanns rør og brønner, men heldigvis hører slike vintre til skjeldenheterne.

--- 0 0 0 ---

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
adr. NORSK FOLKEMUSEUM 772
BYGDØY

Rett avskrift: L. Aall.

Rog
Sokndal

I samarbeid med
KULTURGEOGRAFISK REGISTRERING
PÅ VESTLANDET

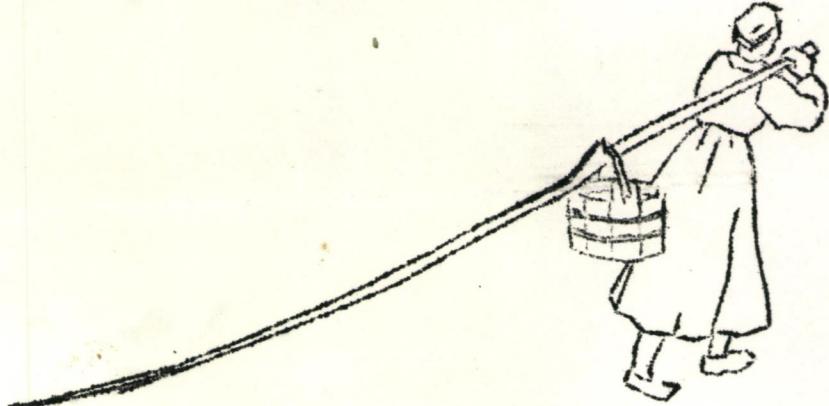
2356

NORSK ETNOGRAPHISK GRANSKING
ADR: NORSK FOLKEMUSEUM
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen åt den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det?

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruks fiskebein og fiskehovud til brensel?

Har ein brukta kumøkk til brensel?

Ki der ingen tradisjon om at ein har brukta nøy slirk vaanbaring. Den måten ein har har brukt å bære vann på har vort ved et øk over skuldaen med teroder i til a hekte i hver sin bøtte - også en bøtte på hver side

jeg tror ikke der noen gang er brukta kumøkk til brensel på disse kantane av landet.

Tobias Sel.